

L'última entrevista al batlle Ramon Aguiló

“Segons qui guanyi el batlle serà el Sr. Serra”

Ramon Aguiló, batlle de Palma, no s'ha presentat a la reelecció. Després de dotze anys, deixa l'Ajuntament de Palma.

L'any 1979, després de les eleccions municipals, un jove desconegut de només 28 anys ocupava el càrrec de batlle de Ciutat gràcies als pactes amb el PCE i el PSM. Quatre anys més tard, el 1983, aconseguia la majoria absoluta pel seu partit, el PSOE. El 1987, però, tornà a la majoria simple, i el seu mandat, en alguns moments, es converteix en tot un calvari. Ara que acaba la legislatura, Ramon Aguiló es mostra un tant lluny dels "furors" electorals. No va amb ell. Ell no es presenta a la reelecció. El dia 27 de maig s'haurà sabut el nom del futur batlle de Ciutat, que potser serà del PSOE o del PP, o d'algun altre partit per allò dels pactes. Uns dies abans, Ramon Aguiló acceptà ser entrevistat per EL TEMPS en la que és, en les seves paraules: "La darrera entrevista que em feu".

—Després de dotze anys com a batlle de Palma, ¿com se sent a l'hora de deixar el càrrec, pot ser com el batlle del segle XX de Palma?

—La veritat és que no. Aquests sentiments transcendents no es tenen. Almenys jo no els tenc. El que puc sentir és un sentiment de satisfacció per la feina feta, i que aquesta s'acabi. Dotze anys són massa anys. No crec que hi hagi hagut cap batlle, en aquest segle, que ho hagi estat tants d'anys com jo.

Una alcaldia d'una ciutat com Palma és un lloc dur. Es viuen moltes tensions, se sofreixen moltes pressions. Després de tants anys, un el que desitja és que això acabi i descansar.

No vull, però, amagar que —els humans ens aferram a les coses— després d'aquests anys em sent un poquet com si l'Ajuntament i la ciutat, independentment que no ho siguin, fossin un poc meus. Això sens dubte em genera sentiments contradictoris respecte als primers, és a dir, que em crea una certa nostàlgia que, per supòs, és molt humana.

"Una alcaldia d'una ciutat com Palma és un lloc dur".

—Durant aquests anys Palma ha canviat molt, però ¿quin és el gran projecte que queda a l'agenda, que no s'ha pogut fer?

—El Parc de les Estacions. Aquesta és la gran possibilitat de fer un gran pulmó per a Ciutat. Però no és (el terreny) propietat municipal. Intervenien competències creuades de l'administració central,

l'autònoma, i per aquesta especial característica no ha pogut ser expropiat ni assumit per l'Ajuntament per tal de realitzar un parc urbà que pugués ser el pulmó que necessita l'exemple de Ciutat.

Aquest és el gran projecte pendent, ja que els altres, com és ara la recuperació de les murades o la rehabilitació del centre històric ja estàn començats.

—Diumenge que ve [l'entrevista es realitzà el dijous abans de les eleccions], després de saber-se els resultats, i a jutjar pel que diuen les enquestes, hi ha la possibilitat que Joan Fageda (PP) sigui el nou batlle de Ciutat, ¿que li semblaria?

—Com que aquesta entrevista sortirà després de les eleccions, jo crec que no puc pronunciar-m'hi, per un deure d'elemental cortesia que no sempre s'ha tengut amb mi, però que jo he de tenir amb els altres.

—Signi qui sigui batlle de Ciutat, tan si

una TV i diverses ràdios i que és molt crític cap a la tasca feta per Aguiló]?

—A l'inrevés. Llegint aquest grup està molt clar quin és el seu candidat a batlle. Segons quins siguin els resultats d'aquestes eleccions el batlle serà el senyor Serra.

L'únic que ha fet (la crítica) és encoratjar-me a plantar cara. No sóc una persona que refusi el combat quan aquest és per idees o principis. Enfront d'aquesta persona (P. Serra), i enfront d'aquest grup el que he fet és defensar els principis democràtics i de dignitat de les institu-

tant personalment com políticament?

—¿Com que no els llegesc ni els escolt, no tenc problemes de crítica! És una mesura de tipus mèdic que em vaig imposar: Que no afectassin els disbarats el meu rendiment personal, ni la meua estabilitat emocional, ni les meves responsabilitats a l'alcaldia. Fa molt de temps vaig decidir que, *Última Hora*, *Baleares*, *Antena-3*... —tota aquesta parafernàlia groga i absolutament menyspreable—, jo no llegia ni escoltava aquests mitjans en bé de la meua salut personal.

—Durant aquests anys ¿s'ha sentit en algun moment pressionat per allò que es diu "poders fàctics"?

—Miri, fins el tercer mandat (1987-91), no. A partir del tercer mandat, com que governàvem en minoria, es van envalentonar molt els poder econòmics i de pressió. Llavors sí que han intervingut políticament, dins l'Ajuntament, des de bancs fins a forces econòmiques per intentar desestabilitzar la corporació. El mateix Pedro Serra va intentar subornar tres regidors municipals oferint-los càrrecs en les seves empreses si em tombaven i possaven a en Fageda de batlle.

Les pressions han estat molt fortes, perquè em veien més feble i em volien tombar per posar una persona que fos dòcil als seus interessos. Això (la pressió) sí que ho he notat durant aquest darrer mandat. No els altres [mandats], perquè sóc una persona a qui no se li han suposat mai febleses d'acceptar pressions i per això no s'havien produït abans, perquè simplement eren impossibles.

—Quan només queden tres dies per a les eleccions autonòmiques i quan sembla, segons les enquestes, que Gabriel Cañellas obtindrà la majoria absoluta, ¿no creu que el millor candidat del PSOE per enfrontar-se a Cañellas hauria estat vostè, com s'ha dit?

—Crec que no. Pens que el candidat que té el partit socialista [Francesc Obrador] és un bon candidat. És un candidat que ha cregut des del primer moment en la capacitat de guanyar, i això és molt important. És un home que té, i ho dic no com a defecte, sinó com a virtut, una gran ambició política, i per dedicar-se a la política i per presentar-se a eleccions això és estrictament necessari. Jo sóc una persona menys ambiciosa políticament i per ventura em falta aquesta força que el candidat està demostrant, i crec que per això és digne d'admiració.

Miquel Payeras

és del Partit Socialista com si és del Partit Popular, el que jo he de confiar i desitjar és que el meu substitut sigui un bon batlle.

—En la seva decisió de renunciar a presentar-se a la reelecció, ¿ha influït d'alguna manera la crítica que vostè ha sofert des del grup Serra [de l'empresari Pere Serra, propietari de dos diaris,

cions, que hi ha que defensar com sigui.

Jo ja havia decidit no presentar-me molt abans que el Grup Serra iniciàs aquesta ofensiva, des de fa més de dos anys, que té que veure lògicament amb el rendiment de les institucions als desitjos d'aquest personatge nefast per a la nostra comunitat.

—¿Com ha encaixat aquest crítica

JOAN CELIA

